

ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τ' ἀρχικὰ γράμματα Εἰ — Θ. κάτωθεν δὲ «ἡ σκλη-
ρῶς προδοθεῖσα ὀρφανή» . . . Ἐκτοτε δ' ἔτησίως στέφανος λευκανθέμων
στολίζει τὸν μεμονωμένον τοῦτον τάφον.

Μαντζεστέρη 20 Μαΐου 1898

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΡ. ΖΛΑΤΑΝΟΥ

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ ΒΡΑΔΥΑΣ

I

ΕΓΕΙΡΕ τὸ φεγγάρι στὸ βουνὸ
κ' ἐσθύστηκε στὴ μακρινή του ἄκρη
καὶ στάζει τώρα ἀπὸ τὸν οὐρανὸ
σταλαγματιᾶς τὸ διαμαντένιο δάκρυ

ᾠ μυστικὸ παράπονο
ποῦ στὴν καρδιά μας σιγοβρέχεις!
Ἄπὸ ποιά μάτια ἀθάνατα
βροχή τῶν ἄστρον ἔτσι αἰώνια τρέχεις;

II

Τὰ ὄνειρα τ' ἀτέλειωτα
στὰ στήθη μου σπαράζουν
κι' οἱ πεθαμένοι πόθοι μου
καινούργιους πόθους βγάζουν

Τὸ στόμα μου ἐσφάλισε
ὁ χάρος μὲ σφραγίδα
γιὰ νὰ μὴ βγῆ ἀπ' τὰ στήθη μου
καμμία πιά ἐλπίδα.

Ἄδίκως πιά τὸ βλέμμα μου
κάτι στὰ ψηλὰ ζητάει . . .
ἢ σάρκα πιά ἀπόκαμε
καὶ ἡ ψυχὴ πετάει . . .

(Φεβρουάριος 1899)

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ